

ROMERIA
D'ORFEONS
a MONTSERRAT

28 OCTUBRE, 1962

INAUGURACIÓ
del MONUMENT
al

Mestre LLUÍS MILLET

SECRETARIAT D'ORFEONS

C. A. Vives, 1 - Tel. 222 65 94

BARCELONA (3)

Barcelona, Agost del 1962

Als Cantaires i amics dels Orfeons de Catalunya

Han passat més de cinc anys des que tots els Orfeons de Catalunya, en una magnífica concentració, es reuniren a Montserrat al peu de la Verge Bruna («dels catalans sempre sereu princesa») per a oferir un present simbòlic: el monument al Mestre Lluís Millet, que volia dir el monument al pare de tots els Orfeons, al qui ens ensenyà de cantar amb sentit i gràcia, cada cantaire amb la seva veu, però amb un sol esperit. Monument que serà, doncs, el símbol d'unió de tots en un mateix afany i en una mateixa il·lusió.

Jo no sé si ens n'hem adonat, que el Monument a Montserrat voltat dels nostres cantaires tindrà el so d'una promesa. Voldrà dir que allò que el Mestre Millet havia somniat en vida: Montserrat i els Orfeons de Catalunya, quedaran agermanats per sempre. Voldrà dir que els cantaires de Catalunya, passi el que passi, s'uniran per damunt de llurs neguits de cada dia, en una mateixa harmonia, i que aquesta harmonia trobarà la força que mantindrà les seves essències — i així es tornarà indestructible — en la santa Muntanya. Voldrà dir que Ella, la Mare universal («Dona, aquí teniu el vostre fill») esdevindrà testimoni de la nostra fe: «aquella fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida». Voldrà dir que el monument al Mestre Lluís Millet serà la gran penyora que quedarà a Montserrat, per tal que Ella ens ajudi a aconseguir «l'honestetat dels costums públics, a desterrar l'esperit de maledicció i de blasfèmia», i, allunyant tot allò que separa, a «ajuntar-nos tots amb cor de germans». Així, en defensar-nos dels enemics espirituals i temporals no podrà desfer-se aquest poble nostre que Ella, la Verge negra, espiritualment engendrà.

L'acte simbòlic tindrà un bell complement. L'art de Rebull, un dels nostres grans escultors, ha fet reviure sobre la pedra dura la força de la cançó de sempre, exultant el què som, el què farem i el què serem, com si les notes allí esculpides es tornessin vibrants «voleiant al grat de l'aire» i assenyalant el camí. I així, «per mirar-la sobirana alçarem els ulls al cel», al cel blau i estrellat («nostra pàtria és dalt la glòria») que el Mestre Millet assenyalava com la nostra pàtria definitiva.

Si el dia de l'ofertiment simbòlic tots hi érem, el dia de la inauguració del monument no hi pot faltar ningú. L'enfilada dels cantaires de Catalunya davant el monument, que els monjos de Montserrat, vetlladors fidelíssims i adoradors de la Verge bruna, vetllaran també, serà promesa de fidelitat al Mestre que es lliurà totalment a l'ideal que avui encara ens il·lumina.

Jo ja sé que les dificultats són moltes. Que la vida dels Orfeons és econòmicament difícil. Que l'esforç dels mestres i cantaires és cada dia més gran. Però sé també que són ja molts els Orfeons de Catalunya que tenen més de cinquanta anys, alguns més de seixanta i fins de setanta. Això vol dir que les obres fortes neixen del sacrifici dels millors i viuen de generositat i d'esforç. I sé que vosaltres, cantaires, doneu al país un exemple viu de continuïtat i de bon gust no malbaratant les vostres il·lusions amb satisfaccions sovint discutides i sempre fàcils, sinó fent-les fecundes i plenes d'eficàcia, lliurats a una obra col·lectiva, enamorats, com el Mestre Lluís Millet, de tot el que és bell i noble.

Sé que vosaltres ajudeu a forjar cada dia l'ànima del nostre poble, escrivint unes ratlles de llum en el llibre de la nostra història, que fa prop de mil anys va iniciar-se, i que no es trencarà mai, mentre la voluntat es recolzi en les veritats de l'esperit.

No podeu faltar-hi, doncs. Si teniu problemes heu de tenir també la voluntat de resoldre'ls, i els resoldreu.

El Secretariat d'Orfeons prepara la magna organització, i tindrà cura d'ajudar-vos quan calgui. Exposeu-li les vostres preocupacions abans d'abandonar la vostra il·lusió; lluiteu fins al màxim per trobar totes les solucions. Hi ha poques coses impossibles. En el cas nostre l'impossible semblaria una deserció o una covardia, i ara, més que mai, hem de donar al país l'exemple de la nostra unitat i de la nostra força, que és la unitat i la força d'una cançó.

L'acte tindrà lloc el diumenge, dia 28 d'octubre. Al matí assistirem a la Missa Conventual, i tot seguit cantarem conjuntament unes cançons en les places del Monestir. Les nostres veus portaran amb llur ressò, una vegada més, el so de les tonades populars que aniran repetint-se entre els penyals abruptes.

Després de dinar, la Comunitat benedictina es reunirà prop del monument, del qual farem solemne donació, i mestres i cantaires, agermanats en un mateix deler junt amb tota la Comunitat de monjos pregarem a la Verge bruna per tal que acompanyi sempre l'obra dels Orfeons de Catalunya i n'asseguri la continuïtat, donant «veu als seus cantaires, llum als ulls i força al braç».

Esperem que voldreu donar coneixement públic als vostres cantaires d'aquestes ratlles, a ells dedicades, i així donarem ja un pas més en l'organització de la gran diada a Montserrat.

En aquesta avinentesa us saluda atentament,

FELIX MILLET I MARISTANY
President